

to je najvišji dar božji; s to je Bog povzdignil človeka nad vse stvarstvo. Treba je samo, da jo človek tudi prav rabi. Sicer bi bilo zanj bolje, da bi je ne imel. Pamet in razum nam je Bog dal, da spoznavamo njegove dobrote in veličino, pa da ločimo dobro od slabega. Da potem delamo dobro, slabo pa opuščamo in da tako dosežemo večno zveličanje v nebesih. Gorje pa onim, ki se obrnejo od svojega Stvarnika! Pogubljeni bodo in vrženi v večni ogenj! Zato pa bodite, otročki moji, pošteni in pridni, in Bog vas ne bo nikoli pozabil. Tudi v najhujši sili ne!»

Hitro so minevale ure ob dedovem vznožju. Ej, ko bi mogel človek danes še zapisati vse, kar nam je povedal!

L. Koželj:

Zajec in polž.

(Basen.)

Lovski psi so izsledili zajca, ko je počival ob hrastovem štoru. Spodili so ga. Begali so za njim tako, da so ubogemu dolgoušcu že pojemale moči. Kar mu šine rešilna misel v glavo. Domisli se, da psi navkreber niso tako urni kakor v ravnini. Zato jo brž zavije po hribu navzgor.

Psi jo uberó za njim, a kmalu začno pešati. Slednjič zaostanejo daleč za njim.

Ves upehan se zlekne zajček ob skali in zadremlje. Ko se prebudi, zagleda poleg sebe polža, ki je nesel na hrbtu svojo hišico.

Brž se ga loti in mu očita počasnost, češ: »Mene gej, reva počasna, kako sem gibčen in uren. Cela množica psov je drvela za menoj, pa sem jim ušel!«

»Res si silno uren in skočen. A če hočeš, se takoj pomerim s teboj. Poizkusiva, kdo od naju pride preje s hriba v dolino.«

Zajec zadovoljen privoli in reče: »Pa poizkusiva.«

Brž steče zajec po zelo strmem griču navzdol. Ali nič kaj uren ni bil pri tem. Nagajale so mu zadnje noge. Kar nič se ni mogel pognati, ker bi se bil sicer prekucnil čez glavo.

Polž je pa zrl s hriba za zajcem, ki je bil tako neroden. Potegnil se je v svojo hišico in se pognal po rebri navzdol. Brž je bil v dolini.

Šele čez dolgo jo primaha tudi zajec. Meneč, da je prišel on prvi, se postavi na zadnje noge in prezirljivo gleda po hribu, kdaj bo priromal polž.

Kar se oglasi polž že za njegovim hrbtom: »Ali zdaj šele, striček? Precej dolgo te že pričakujem tu-le.«

Zajec se začudi, osramočen stisne rep in izgine v hosti.

